

на когото намѣрили заровени фишици, и Христо Долно-Орѣховчанина. По-сетне били затворени Атанасъ х. Ивановъ Брадата, Никола Ингилиза и още нѣкой другъ. Въ взетата отъ дома на баба Киряка чанта властитѣ намѣрили кореспонденция, географически и военни карти, бинокль, сухаръ и др. нѣща. Между кореспонденцията се намѣрило едно писмо отъ Иванъ Пановъ до Маню Тодоровъ, съ което заповѣдва да даде на приносящия нѣколко кучешки крака отъ системата „Косеръ“ (револвери) и лешници (патрони), и нѣколко бунтовни пѣсни.

За сжденето на заловенитѣ възстаници въ окръга билъ съставенъ специаленъ сждъ, чийто председателъ е билъ Али Шефикъ бей, назначенъ отъ Цариградъ. Този сждъ се състоялъ отъ 7 души турци и 7 души българи. Председателъ решавалъ при разногласие въпроса. Прокуроръ билъ Мютесарифъ паша, а защитникъ на обвиняемитѣ Джовани Икономовъ отъ Търново. Заседанията ставали въ помѣщенiето, дето е днесъ окръжния сждъ.

И тримата затворени членове на комитета си признали виновността. Измирлиевъ, споредъ свидѣтелството на Иорданъ Тодоровъ, се държалъ много доблестно предъ сжда и не издавалъ нищо. Подиръ много разпитвания отговарялъ така: „Азъ съмъ възстаналъ съ цель да освободя отечеството си; това е дългъ на всѣки българинъ, това е желанието на цѣлия български народъ. Свободата е свято нѣщо; всички българи я искатъ безъ изключение, сжщо и тия, които сж тука, и тѣ желаятъ свободата, и тѣ сж съ насъ“. Когато му дотегнали съ постоянното си питане — да каже, кои му сж другаритѣ, той отговорилъ: „Та най-сетне, останала ми е едно душа, ако щете, вз мете и нея, па ме оставете на мира и не ме питайте повече“.

Пановъ и Измирлиевъ се обвинявали като началници на революционеритѣ въ Горна-Орѣховица, като подстрекатели и организатори на бунта, а Маня Тодоровъ — че съхранявалъ припаситѣ и способствувалъ за организацията на бунта. Осждени сж били и тримата на смъртъ чрезъ обесване, но по настояването на Иорданъ Тодоровъ и по ходатайството на Илия Поповъ, членове на сжда, наказанието му било намалено на 10 годишенъ затворъ въ крепостъ. Разпитани сж били и други лица отъ Гор-Орѣховица, както и укривателката на Измирлиева и Панова, Дона Мирчева, но тѣ не изказали нищо. Всички останали затворници отъ Гор-Орѣховица, освенъ Атанасъ Брадата, за когото търновскитѣ турци подавали махзаръ, били освободени. Въ послѣствие, обаче, и той билъ освободенъ.

Присждата за обесването на Измирлиева и Панова е четена на 20 май, а пкъъ екзекуцията е станала следъ 8 дни. При всѣко влизане на заптиитѣ въ затвора той скачалъ